Р Е Ш Е Н И Е
№ 2009

гр. София, 26.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 10 състав,** в открито заседание на 06.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова, като разгледа дело номер **2093** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

4

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК.
Образувано е по жалба от С. И. П. срещу решение по жалба срещу действия на частен съдебен изпълнител № ПИ-33/07.02.2012 г. на директора на ТД на НАП С.. Претендира се незаконосъобразност на обжалвания административен акт по основания, изложени в жалбата. Претендират се разноски.
Ответникът директорът на ТД на НАП С. изразява становище за неоснователност на жалбата.
Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:
От събраните по делото доказателства се установява, че частен съдебен изпълнител Н.

М. е образувал изпълнително дело № 20118410409195/2011 г. за принудително събиране на публични държавни вземания, установени с наказателно постановление № 22-2200510/02.10.2008 г., наказателно постановление № 22-2200511/02.10.2008 г., наказателно постановление № 22-2200512/02.10.2008 г., наказателно постановление № 22-2200513/02.10.2008 г. и наказателно постановление № 22-2200514/02.10.2008 г., издадени от директора на дирекция „Инспекция по труда" срещу С. И. П. в качеството му на управител на [фирма]. От страна на директора на дирекция „Инспекция по труда" по отношение на всяко едно от посочените наказателни постановления е отправена молба до частен съдебен изпълнител Н. М. на основание чл. 165 от ДОПК да образува изпълнително дело срещу него и съгласно чл. 182, ал. 1 от ДОПК преди да бъдат предприети действията за принудително събиране на задължението на длъжника да се изпрати покана за доброволно изпълнение. Изпълнителното дело срещу С. И. П. е образувано с разпореждане от 16.11.2011 г. на частния съдебен изпълнител. До С. И. П. е било изпратено съобщение за доброволно изпълнение, изх. № 209480/28.11.2011 г. от частния съдебен изпълнител, като съобщението е било връчено на лицето на 15.12.2011 г. От събраните по делото доказателства се установява, че с молба вх. № 174960/22.12.2011 г. до частния съдебен изпълнител, жалбоподателят в производството пред настоящата инстанция е поискал да бъде прекратено образуваното срещу него изпълнително дело предвид обстоятелството, че наказателните постановления, на основание, на които е било образувано същото не са влезли в сила и не полежат на изпълнение, а също така е налице изтичане на тригодишния давностен срок по чл. 82, ал. 3 от ЗАНН. От събраните по делото доказателства се установява също така, че на 22.12.2011 г. С. И. П. е подал жалби срещу наказателните постановления до Софийския районен съд, в които е посочил, че е узнал за наказателните постановления едва с получаването на съобщението за доброволно изпълнение от частния съдебен изпълнител. С разпореждане от 13.01.2012 г. частният съдебен изпълнител е отказал да уважи молбата на С. И. П. за прекратяване на изпълнителното дело. Разпореждането е обжалвано от С. И. П. пред директора на ТД на НАП С., който с решение № ПИ-33/07.02.2012 г. (предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция) е оставил жалбата без уважение като неоснователна.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решението на директора на ТД на НАП С., като съгласно чл. 268, ал. 1 от ДОПК на обжалване в настоящото производство подлежи решението на решаващия административен орган. Оплакванията за незаконосъобразност на решението на решаващия административен орган се споделят от настоящата инстанция.

Решаващият орган е постановил незаконосъобразен акт. Съгласно разпоредбата на чл. 267 от ДОПК, същият разглежда жалбата въз основа на данните по преписката и представените от страните доказателства. Без съмнение, органът следва да провери дали са налице всички законови предпоставки за извършването на обжалваното действие, включително и съществуването на валиден акт, установяващ публичното вземане. В разглеждания случай е трябвало да се провери дали наказателните постановления са влезли в сила, т. е. дали същите са били връчени редовно и ако са били връчено редовно, дали са били обжалвани по предвидения в ЗАНН ред. Съгласно чл. 209, ал. 1 от ДОПК принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на

вземането, а съгласно ал. 2, т. 5 принудителното изпълнение се предприема въз основа на влязло в сила наказателно постановление. Като доказателства по спора са представени 5 броя наказателни постановления, от които не се установява същите да са били връчени на жалбоподателя в производството пред настоящата инстанция, а върху същите е направено отбелязването, че са влезли в сила на основание чл. 64, б. „б" от ЗАНН. Съгласно разпоредбата на чл. 58 от ЗАНН, препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя, а когато нарушителят не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. Едва, когато нарушителят не се намери на посочения от него адрес се прилага нормата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН. Предвид изложеното не може да се направи обоснован извод за редовно връчване на наказателното постановление на нарушителя. Както частният съдебен изпълнител, така и решаващият административен орган не са събрали доказателства относно обстоятелството дали наказателните постановления действително са влезли в сила и подлежат на принудително изпълнение. При условие, че жалбоподателят е направил възражение в тази насока както пред частния съдебен изпълнител, така и пред решаващия административен орган същите е следвало да изследват това обстоятелство, тъй като същото е относимо към законосъобразността както на образуване на изпълнителното дело, така и към последващите действия на частния съдия изпълнител, обективирани в разпореждането, което е било потвърдено от решаващия административен орган. Предвид изложеното следва извода, че наказателните постановления не са били редовно връчени на лицето, не са влезли в законна сила по правилата на чл. 64, б. „б" и б. „в" от ЗАНН предвид и обстоятелството, че спрямо същите не е била изчерпана възможността да бъдат обжалвани по съдебен ред. Следователно, не е било налице годно изпълнително основание, въз основа на което да се образува изпълнителното дело по чл. 209, ал. 2, т. 5 от ДОПК. Така направените изводи се потвърждават и от определение от 01.02.2012 г., постановено по нахд № 24940/2011 г. на Софийския районен съд, с което е отменено наказателно постановление № 22-2200510 от 02.10.2008 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда", с което на С. И. П. е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лв. От страна както на частния съдебен изпълнител, така и на решаващия административен орган не е било съобразено и обстоятелството на изтеклата давност по чл. 82, ал. 3 от ЗАНН. От събраните по делото доказателства се установява също така, че останалите 4 наказателни постановления са били отменени от Софийския районен съд. От събраните по делото доказателства се установява също така, че наказателните постановления са отменени, като съдът е съобразил изтеклата погасителна давност, която не е била съобразена нито от частния съдебен изпълнител, нито пък от решаващия административен орган.

В съответствие с изложеното, обжалваното решение следва да се отмени като незаконосъобразно. От страна на жалбоподателя е направено искане за присъждане на разноски, което с оглед на изхода на спора следва да бъде уважено и да му се присъдят направените по делото разноски в размер на 10 лв., представляващи внесена държавна такса за образуване на съдебното производство.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение по жалба срещу действия на частен съдебен изпълнител № ПИ-33/07.02.2012 г. на директора на ТД на НАП С..
ОТМЕНЯ действията на частен съдебен изпълнител Н. М., изразяващи се в издаване на разпореждане от 13.01.2012 г. по изпълнително дело № 20118410409195/2011 г.
ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на С. И. П. направените по делото разноски в размер на 10 лв.
РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: